

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: **VALUE ZNALECKÁ, spol. s r.o.**, IČO 27610152
sídlem Přetlucká 2304/3, 100 00 Praha 10 – Strašnice
zastoupená JUDr. Jitkou Tutterovou, advokátkou
sídlem Ječná 550/1, 120 00 Praha 2 – Nové město

proti
žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/18, 128 00 Praha 2 – Nové město

o žalobě proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 30. 11. 2022, č. j. MSP-53/2022-ODKA-ROZ/3,

takto:

- I. Rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 30. 11. 2022, č. j. MSP-53/2022-ODKA-ROZ/3 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 16 456 Kč, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právní zástupkyně žalobkyně JUDr. Jitky Tutterové, advokátky.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým ministr spravedlnosti zamítl rozklad proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2022, č. j. MSP-51/2020-OINS-SRZT/12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto prvostupňovým rozhodnutím žalovaný rozhodl, že žalobkyně spáchala přestupek podle § 25b odst. 2 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „zákon o znalcích a tlumočnících“), tím, že ačkoliv nebyla ve smyslu § 2 odst. 1 téhož zákona znaleckým ústavem zapsaným v seznamu znaleckých ústavů podle § 21 téhož zákona, tak nejméně v období od 1. 7. 2017 do 9. 12. 2020 na svých webových stránkách <http://www.zkpohl.cz> nabízela v rámci svých činností zpracování znaleckých posudků, když pod záložkou Činnosti, v části Znalecké posudky uváděla: *„Zpracování znaleckých posudků o oborech: ceny a odhady nemovitostí – specializace oceňování nemovitostí, stavebnictví – stavby obytné a průmyslové“* a *„Druhy znaleckých posudků: určení hodnoty nebo ceny nemovitostí, vad a poruch staveb, zjištění stavebně technického stavu nemovitostí“*, a pod záložkou Reference, v části Znalecké posudky a v části Oceňování nemovitostí uváděla seznam konkrétních případů, kdy vyhotovila znalecké posudky; vykonávala tak znaleckou činnost neoprávněně a v rozporu s § 2 odst. 1 a s § 21 zákona o znalcích a tlumočnících. Žalobkyni byla prvostupňovým rozhodnutím uložena za tento přestupek pokuta ve výši 150 000 Kč.
2. Žalovaný vydal jako první úkon v řízení proti žalobkyni dne 24. 11. 2020 příkaz, č. j. MSP-51/2020-OINS-SRZT/3, kterým shledal žalobkyni vinnou spácháním shora uvedeného přestupku a uložil jí pokutu ve výši 150 000 Kč. Tuto výši odůvodnil především délkou trvání protiprávního stavu a významem oblasti státem regulovaného výkonu znalecké činnosti. Žalobkyně proti příkazu podala dne 29. 11. 2020 odpor, kde uvedla, že nikdy nebyla znaleckým ústavem, ani se za něj nikdy neprohlášovala.

II. Prvostupňové rozhodnutí

3. Žalovaný následně vydal dne 16. 5. 2022 prvostupňové rozhodnutí se shodným výrokem, který odůvodnil především odlišením pojmu „výkon znalecké činnosti“, který má kontinuální charakter a trvá od nabytí znaleckého oprávnění nepřetržitě, od pojmů „poskytování služeb znalce“ či „provedení znaleckého úkonu“, které se vztahují pouze k provádění konkrétních znaleckých úkonů v určitou dobu. Jelikož ustanovení § 2 zákona o znalcích a tlumočnících podmiňovalo právě *výkon znalecké činnosti* zápisem do seznamu znalců, žalobce naplnil skutkovou podstatu přestupku, i když služby „pouze“ inzeroval, neb i nabízení znaleckých služeb pod tento širší pojem spadá. Žalovaný tuto interpretaci podpořil i odkazem na zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon o advokacii“), který tyto pojmy (byť ve vztahu k advokacii) rozlišuje obdobně. Citoval i z rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 14 A 22/2017-60 ze dne 16. 7. 2019, konkrétně: *„Pokud jde tedy konkrétně o skutkovou podstatu, že se osoba neoprávněně „vydává za znalce“, smyslem právní úpravy dle ZZT není toliko zákaz jednání, kterým se někdo výslovně označuje či prohlašuje za znalce dle ZZT. Podstata „vydávát se za někoho“ zde dle soudu spočívá v tom, aby osoba svým jednáním nevzbuzovala dojem, že je znalcem dle ZTT. Takové jednání pak nepochybně může spočívat i v tom, že osoba výslovně prohlašuje, případně se označuje za znalce dle ZTT (v užším smyslu), byť se pravděpodobně bude jednat o výjimečné případy. Lze si však představit řadu jiných jednání, subtilnějších a rafinovanějších, u kterých bude nutné s ohledem na individuální okolnosti celkově posuzovat, zda objektivně mohlo jednání u jiných osob navodit mylnou domněnku o tom, že podezřelý, resp. obviněný z přestupku je znalcem dle ZZT.“* s tím, že je tento závěr aplikovatelný i ve věci žalobkyně. Jelikož žalobkyně takto zcela jednoznačně uváděla v omyl neomezený Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

počet osob, skutkovou podstatu přestupku podle § 25b odst. 2 zákona o znalcích a tlumočnících naplnila a nezmění na tom nic ani argumentace, že reálně posudky vypracovávala fyzická osoba od žalobkyně odlišná (její společník, který k výkonu znalecké činnosti oprávnění má).

4. Žalobkyně namítala i zánik své odpovědnosti za přestupek v důsledku promlčení, ke kterému mělo dojít uplynutím 3 let od zveřejnění webových stránek na internetu v roce 2005. K tomu žalovaný uvedl, že jelikož jde o přestupek trvající, který spočívá ve vyvolání protiprávního stavu, začíná promlčecí doba běžet až jeho odstraněním, ke kterému žalobkyně přistoupila až dne 9. 12. 2020. Proto k promlčení dojít nemohlo. Uložený trest žalovaný odůvodnil následujícími okolnostmi – významem chráněného zájmu, délkou trvání protiprávního stavu, výslovným hlášením se ke znaleckému stavu, a na straně druhé dosavadní beztrestností žalobkyně.

III. Rozklad proti prvostupňovému rozhodnutí

5. Žalobkyně podala proti tomuto prvostupňovému rozhodnutí dne 28. 5. 2022 rozklad. Zopakovala, že nikdy nevyhotovila žádný znalecký posudek a nikdy se neprohlašovala za znalecký ústav, a že žalovaný nesprávně dovozoval z její dřívější obchodní firmy „ZNALECKÁ KANCELÁŘ POHL A PARTNEŘI, spol. s r. o.“, že je tato objektivně způsobila vyvolat nebezpečí záměny. To, že znalcem je ve skutečnosti společník žalobkyně Ing. P. P., Ph.D., lze podle žalobkyně pochopit i ze strany „Kontakt“ jejích webových stránek.
6. Výklad pojmu „výkon znalecké činnosti“ žalovaným označila žalobkyně za nesprávný. Poukázala na to, že právnické osoby se podle § 25b odst. 2 zákon o znalcích a tlumočnících dopustí deliktu tím, že *vykonávají* znaleckou činnost, na rozdíl od osob fyzických, které se dopustí přestupku podle § 25a odst. 2 téhož zákona i jen tím, že se za znalce či znalecký ústav *vydávají*. K tomuto přestupku fyzických osob se právě vztahuje i žalovanou citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, proto jde pro tuto věc o judikaturu nesprávnou. Žalobkyně rovněž uvedla, že nový zákon č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech (dále jen „*nový znalecký zákon*“) ve svém § 1 jasně stanoví, že: „*Výkonem znalecké činnosti se rozumí provádění znaleckých úkonů, zejména zpracování a podání znaleckého posudku, jeho doplnění nebo vysvětlení, a činnost, která bezprostředně směřuje k podání znaleckého posudku, jeho doplnění nebo vysvětlení.*“ Tento svůj výklad opřela žalobkyně i o citaci z komentáře k tomuto novému zákonu.
7. Výklad žalovaného žalobkyně označila za extenzivní a nepřipustný, jde o snahu tak říkajíc za každou cenu nalézt porušení zákona a zakládá se na nesprávné interpretaci textu internetových stránek. Žalobkyně nevidí žádný důvod, proč by měl být pojem výkonu znalecké činnosti vykládán dle předchozího zákona o znalcích a tlumočnících rozdílně, než ve světle nového znaleckého zákona. Ten navíc rozlišuje přestupky vydávání se za znalce a neoprávněného výkonu znalecké činnosti. Nabídka zpracování znaleckých posudků tedy podle žalobkyně rozhodně není výkonem znalecké činnosti, proto nemohla naplnit skutkovou podstatu přestupku. Žalobkyně z těchto důvodů požadovala zrušení rozhodnutí, alternativně pak upuštění od potrestání či snížení podle ní nepřiměřené pokuty. K tomu poukázala na to, že okamžitě podnikla kroky k odstranění internetových stránek a změnila svou obchodní firmu, a doložila výkazy zisků a ztrát za roky 2017 až 2020.

III. Rozhodnutí ministra žalovaného (napadené rozhodnutí)

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

8. Ministr žalovaného rozklad zamítl žalobou napadeným rozhodnutím. Po rekapitulaci dosavadního průběhu a okolností řízení se ministr zabýval tím, zda by v souladu s čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod nebylo na místě jednání žalobkyně posuzovat podle nového znaleckého zákona. S ohledem na zvýšenou horní hranici sankce by toto však pro ni nebylo příznivější, proto ministr dále věc posuzoval podle dřívějšího zákona o znalcích a tlumočnících.
9. Ministr nesouhlasí s výkladem žalované, která pojmy „výkon znalecké činnosti“ a „poskytování služeb znalce“ používá zaměnitelně; tyto je třeba přísně rozlišovat. Znalec nepřestává být znalcem v okamžiku, kdy neprovádí konkrétní znalecký úkon, nýbrž pouze neposkytuje své znalecké služby. Opačná interpretace by vedla k absurdnímu závěru, že by znalec např. nemohl uvádět tuto svou funkci na vizitce či na webové stránce. K tomu citoval i § 22 odst. 1 zákona o znalcích a tlumočnících, podle nějž musí být znalec pojištěn „*po celou dobu výkonu znalecké činnosti*“. Definice § 1 nového znaleckého zákona sice vyjmenovává jednotlivé znalecké úkony, jde však o výčet demonstrativní. Pojem „provedení znaleckého úkonu“ pak představuje zpracování konkrétního výstupu znalecké činnosti. Ministr stejně jako žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí odkázal na zákon o advokacii a pro účely systematického výkladu lze podle něj přihlídnout i k dikci ustanovení § 1 nového znaleckého zákona. Pod širší pojem výkonu znalecké činnosti je podle ministra nutno zahrnovat i nabízení znaleckých služeb.
10. Ministr dále podotkl, že žalobkyně neoprávněně „*znalecké posudky*“ i fakticky vyhotovovala a uváděla je na svých stránkách pod záložkou Reference v části Znalecké posudky, což dokládají printscreeny založené ve správním spise. Tvzení žalobkyně, že prováděla „ocenění“, ke kterým má oprávnění, nikoliv znalecké posudky, neodpovídá jejím vlastním tvrzením na webových stránkách.
11. Za nedůvodnou označil ministr i námitku, že dřívější obchodní firma žalobkyně nemohla vyvolat nebezpečí záměny. Použití a spojení výrazu „*ZNALECKÁ KANCELÁŘ*“ a „*Zpracování znaleckých posudků v oborech: -ceny a odhady nemovitostí – specializace oceňování nemovitostí; -stavebnictví – stavby obytné a průmyslové*“ se znaleckou činností je pro průměrného spotřebitele obvyklým jevem. V rámci celkového posouzení obsahu webových stránek a použití jednotlivých výrazů ve vzájemné souvislosti mohlo být laickou veřejností reálně vnímáno, že obviněná je znaleckým ústavem zapsaným v seznamu podle zákona o znalcích a tlumočnících.
12. K námitce neadekvátnosti a nepřiměřenosti pokuty ministr uvedl, že žalovaný uložil pokutu ve výši 150 000 Kč, což představuje 37,5 % z maximální zákonné sazby, tedy při její dolní hranici. Žalovaný při výměře trestu správně zvážil přitěžující okolnosti. Nesprávně však přihlédl k dosavadní beztrestnosti žalobkyně jako k polehčující okolnosti; to však nezakládá nezákonnost rozhodnutí. Výše pokuty je i podle ministra přiměřená i s ohledem na to, že z podkladů doložených žalobkyní vyplývá její výsledek hospodaření za rok 2020 více než dvojnásobný, než je výše uložené pokuty.

IV. Žaloba

13. Žalobkyně b v podané žalobě argumentovala tím, že zákon o znalcích a tlumočnících počítá s odpovědností právnických a fyzických osob, nikoliv fyzických podnikajících, kterou je Ing. P. P., Ph.D. Založení žalobkyně nic nezměnilo na tom, že Ing. P. P., Ph.D., znalecké posudky

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

podával sám, logicky i vzhledem k tomu, že žalobkyně jiné společníky nemá. O tomto je veřejnost informována i na webových stránkách žalobkyně.

14. V další námitce se žalobkyně zaměřila na výklad pojmu „výkon znalecké činnosti“. Znalecká činnost musí podle žalobkyně sledovat dosažení výsledku v podobě podání posudku. Proto nelze každý úkon znalce chápat jako výkon znalecké činnosti, jakkoli žalobkyně souhlasí s žalovaným, že znalec nepřestává být znalcem, když neprovádí konkrétní znalecký úkon. S tím souhlasí žalobkyně se žalovaným i co se týče porovnání s advokáty. Respektive žalobkyně vysvětluje, že advokát je advokátem stále v tom smyslu, že je tak označována jeho profesí; nicméně až v okamžiku, kdy poskytuje právní službu, ho stíhají s tím spojené zákonné povinnosti, které nemá, vystupuje-li v běžném občanském životě, když tyto služby neposkytuje. Stejně tak znalec si vždy může říkat znalec, tím však pouze prezentuje své povolání, nevykonává znaleckou činnost. Navíc žalobkyně namítá, že si ministr „vypomáhá“ definicí nového znaleckého zákona, který však zde není použitelný; šlo by o pravou retroaktivitu k tíži žalobkyně. Pokud by zákonodárce z roku 1967 chtěl, aby bylo regulováno i nabízení služeb, pak by to výslovně uvedl, což neučinil ani v žádné z řady novel.
15. Třetí námitkou žalobkyně je, že ministr v napadeném rozhodnutí neuvedl ani jeden konkrétní příklad, kdy by žalobkyně opravdu znalecký posudek svým jménem vypracovala. Pokud snad podávala ocenění, vyjádření nebo i posouzení, která nejsou označena jako znalecká, pak nepochybně nešlo o výkon znalecké činnosti.
16. Na základě těchto důvodů žalobkyně soudu navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení.

V. Vyjádření žalovaného

17. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že první žalobní námitka neobstojí, neboť se vždy jednalo o znalecké posudky zpracované jednatelem žalobkyně a jediným společníkem Ing. P. P., Ph.D., který je soudním znalcem pro obor *ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializace oceňování nemovitostí a pro obor stavebnictví, odvětví stavby obytné a průmyslové*, nebo je žalobkyně dle svého tvrzení zpracovala na základě živnostenského oprávnění pro vázanou živnost *oceňování majetku pro – věci nemovité, – finanční majetek, - obchodní závod*. Není možné se při nabízení znalecké činnosti ze strany žalobkyně odvolávat na skutečnost, že znalecký posudek připravovala fyzická osoba – jediný společník žalobkyně. Nabízení znaleckých služeb činila žalobkyně na svých webových stránkách a skutečnost, kdo vypracovával znalecké posudky, které nabízela, není relevantní.
18. Stran druhé námítky žalobkyně žalovaný uvedl, že naplnění skutkové podstaty přestupku prokázal již v bodech 8-10 a 15 a násl. prvostupňového rozhodnutí a bodě 40 a násl. napadeného rozhodnutí a tam uvedenou argumentaci zde stručně zopakoval.
19. K třetí námitce žalobkyně se žalovaný vyjádřil tak, že faktický výkon znalecké činnosti, tedy vypracovávání znaleckých posudků žalobkyní, je patrné z printscreenů webových stránek pod názvem „ZNALECKÁ KANCELÁŘ POHL A PARTNEŘI, spol. s r.o.“, kde žalobkyně sama uváděla mimo jiné v sekci Činnosti text „Znalecké posudky“ a dále pod tímto odkazem uváděla text: „Zpracování znaleckých posudků v oborech: -ceny a odhady nemovitostí – specializace oceňování nemovitostí; -stavebnictví – stavby obytné a průmyslové“ a na stejné stránce text: „Druhy znaleckých posudků: -určení ceny nebo hodnoty nemovitostí; -vad a poruch staveb; -zjištění stavebně technického stavu nemovitostí“. Dále jsou na dalším printscreenu na webové stránce Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

žalobkyně v sekci „Reference“ uvedeny „Znalecké posudky“, pod kterými uváděla žalobkyně text: „Stavebnictví – Zborcení části stropní konstrukce, RD Praha 4; - Rozestavěná stavba, Lipence; - Vytopení nemovitosti, RD Praha – Křeslice; - Zemní vlhkost, činžovní dům Praha 10 – Záběhlíce“. Žalovaný je přesvědčen, že jednoznačně došlo k vyvolání nebezpečí záměny žalobkyně za znalecký ústav.

20. Z těchto důvodů žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl.

VI. Replika žalobkyně k vyjádření žalovaného

21. Žalobkyně v replice ze dne 22. 1. 2023 označila za základní právní otázku sporu to, zda je součástí výkonu znalecké činnosti i „nabízení“ zpracování znaleckých posudků. Setrvala na svém názoru a opět upozornila, že rozsudek č. j. 14 A 22/2017-60 se týká jiného přestupku s jinou skutkovou podstatou, který mohla spáchat pouze fyzická osoba, a proto je tento odkaz nesprávný.
22. Žalobkyně jakožto osoba právnická mohla spáchat toliko přestupek podle ustanovení § 25b odst. 2 zákona o znalcích a tlumočnících tím, že by *vykonávala znaleckou činnost*. Žalovaný však neprokázal, že by žalobkyně vypracovala jakýkoli znalecký posudek. S touto její námitkou se žalovaný vůbec nevypořádal. Je nesprávné hypoteticky usuzovat pouze z náhledu na tehdejší webové stránky žalobkyně, že vystupovala jako znalecký ústav a vykonávala znaleckou činnost. Pro naplnění skutkové podstaty musí k vykonávání znalecké činnosti fakticky dojít. Žalobkyně doložila, že znalecké posudky vždy vypracoval Ing. P. P., Ph.D., soudní znalec, nikoliv právnická osoba žalobkyně.
23. Žalobkyně dále upozornila, že „i v současné době existují právnické osoby, které byly zapsány do seznamu znaleckých kanceláří vedeném Ministerstvem spravedlnosti na www.seznat.cz, a přitom na rozdíl od žalobkyně mají dosud ve svém názvu obsažena slova „znalecký ústav“, např. *Appraising Alpha – znalecký ústav, s.r.o., AZET KONZULT – znalecký ústav s.r.o., Slovenský technický a medicínský znalecký ústav, s.r.o., Znalecký ústav České Budějovice s.r.o., Znalecký ústav Český Krumlov s.r.o., Znalecký ústav stavební s.r.o., Znalecký ústav TRIGON, s.r.o.*“.
24. V závěru žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2008, sp. zn. 1 As 27/2008-67, podle nějž použít v oblasti správního trestání analogie práva nebo zákona lze jen v omezeném rozsahu, a to pouze tam, kdy to, co má být aplikováno, určitou otázku vůbec neřeší, nevede-li takový výklad k újmě účastníka řízení a ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem. Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 12. 1997, sp. zn. 6 A 226/95-22, který žalobkyně rovněž citovala, říká, že „Užití analogie (zákona nebo práva) v oblasti správního trestání je možné jen omezeně, a to vždy jen ve prospěch delikventa.“ Žalobkyně z toho soudí, že jednání, které má být přestupkem, musí být uvedeno v zákoně. „Nabízení“ či údajné „vydávání se za znalce“ nebo dokonce za znalecký ústav proto nemůže být v této věci jako přestupek sankcionováno, když k samotnému výkonu znalecké činnosti žalobkyní nedošlo.

VII. Ústní jednání před soudem

25. Zástupkyně žalobkyně při ústním jednání ve svém přednesu upozornila, že po nahlédnutí do soudního spisu zjistila, že žalovaný jej předal soudu neúplný, bez příloh 1-26 jejího vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 21. 12. 2020. Šlo o printscreeny webových stránek a 11 znaleckých posudků vypracovaných Ing. P. P., Ph.D. (aniž by se v nich objevila identifikace

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

žalobkyně). Dříve nemohla nahlédnout do správního spisu z důvodu nákazy koronavirem, byla však žalovaným ujištěna, že je spis úplný.

26. Zástupce žalobkyně k tomuto uvedl, že žalobkyně se snaží učinit předmětem sporu nepodstatné, jelikož zde nejde o to, kdo znalecké posudky vypracovával, ale o to, že na webových stránkách byly prezentovány jako znalecké posudky žalobkyně, která se prezentovala jako znalecký ústav. Je logické i ze zákona, že znalecký ústav jako právnická osoba nebude sám vypracovávat znalecké posudky, ale za posudky vypracované fyzickými osobami přebírá odpovědnost.
27. Žalobkyně na toto reagovala tím, že ať tyto vynechané přílohy jsou nebo nejsou relevantní pro posouzení věci, neznamená to, že je správní orgán může ze správního spisu vyřadit. Poukázala na další (12) printscreenové stránky z 26. 11. 2020, které rovněž nebyly do správního spisu zařazeny, i když z printscreenů žalovaný dovozoval odpovědnost žalobkyně za přestupek. Dále zástupkyně žalobkyně odkázala na jiné rozhodnutí, resp. správní praxi u subjektu s názvem Evropský ústav, kde ministerstvo postupovalo odlišně a v čem byly skutkové okolnosti závažnější, než v případě žalobkyně. Vše zmíněné soudu předložila s tím, že je z toho patrné, že žalobkyně na stránkách uváděla, co je znalecká činnost, co je oceňování, a že k druhému zmíněnému žalobkyně má oprávnění podle živnostenského zákona. Žalovaný podle ní překročil při výkonu státní moci meze zákona.
28. Zástupce žalovaného se odkázal na svá předchozí rozhodnutí a podání a dodal, že za něj je správní spis úplný; když na tyto printscreeny odkazoval ve svých rozhodnutích, tak musely být součástí správního spisu. Následně byl soudem vyzván, aby je ve správním spisu, který soudu žalovaný předložil, dohledal, což se mu nepodařilo, pouze se odkazoval na jiné vlastní printscreeny, podle kterých měl rozhodovat, a blíže se k tomu odmítl vyjadřovat.
29. Soud provedl dokazování listinami chybějícími ve spise předloženými zástupkyní žalobkyně, tedy přílohy 1-26 vč. datové zprávy, dále k tomu připojené znalecké posudky podle přehledu uvedeném v přílohách a předložené printscreeny z dat 26. 11. 2020.
30. Ve své závěrečné řeči se zástupkyně žalobkyně odkázala na všechna svá předchozí podání s tím, že se žalobkyně necítí být vina spácháním přestupku, že by se vydávala za znalecký ústav. Tomu nesvědčí žádný z důkazů. Stran výše pokuty upozornila zástupkyně žalobkyně i na to, že v současné výši 150 000 Kč žalobkyni brání v potenciálním budoucím zápisu do seznamu znaleckých kanceláří. Dále žádala o náhradu nákladů řízení ve výši 3000 Kč za zaplacený soudní poplatek a 20 570 Kč za náklady právního zastoupení vč. daně z přidané hodnoty, celkem tedy 23 570 Kč.
31. Zástupce žalovaného se také v závěrečném přednesu toliko odkázal na své vyjádření k žalobě, navrhl soudu, aby žaloby zamítnul, náhradu nákladů nepožadoval.

VIII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

32. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.
33. Žaloba je důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

34. Stěžejní otázkou v této věci bylo, zda žalobkyně naplnila znaky skutkové podstaty přestupku podle § 25b odst. 2 zákona o znalcích a tlumočnících, a zda žalovaný její jednání a správní odpovědnost posoudil v souladu se zákonem.
35. Městský soud se v rámci přezkumu věcné zákonnosti napadeného rozhodnutí nemohl uvedenými skutkovými a právními otázkami zabýval, neboť shledal těžké vady řízení vedeného před správním orgánem.
36. První těžkou vadu spočívající v chybějící části správního spisu městský soud shledal na základě obsahu spisu ve spojení s přednesem zástupkyně žalobkyně při ústním jednání dne 19. 6. 2024, Při jednání zástupkyně žalobkyně uvedla, že správní spis neobsahuje všechny podklady, které žalobkyně k věci předložila, a tuto skutečnost doložila. Předložila soudu přílohy podání, jež doručila již správnímu orgánu 1. stupně 21. 12. 2020, tj. po vydání příkazu, což prokázala dodejkou. Podání ze dne 21. 12. 2021 obsahuje zcela zřejmý přehled doložených listin pod č. 1- 26, které jsou připojeny, přičemž toto podání je výslovně označeno jako vyjádření k podkladům pro rozhodnutí. Tyto listiny tvoří printscreeny z webových stránek žalobkyně a znalecké posudky, jimiž soud provedl dokazování, když soudu nebyly dříve předloženy žalovaným v rámci správního spisu a zástupce žalovaného se k chybějící části správního spisu při jednání nedovedl vyjádřit.
37. Na základě uvedeného soud shledal, že mu žalovaný skutečně předložil neúplný správní spis bez značného množství příloh, jimiž žalobkyně hájila své jednání, a to právě ve sporné právní otázce posouzení „výkonu znalecké činnosti“. Proto bez zařazení těchto příloh do správního spisu a jejich posouzení v rámci obhajoby žalobkyně došlo nejen porušení procesních práv žalobkyně v řízení na to, aby se vyjádřila k podkladům řízení, případně je doplnila, ale ve spojení s tím k porušení práva, aby při rozhodnutí ve věci správní orgán posoudil veškeré důkazy a skutečnosti, které vyšly v řízení najevo a aby se s nimi vypořádal. Protože tak žalovaný neučinil a jde o listiny vztahující se k tvrzením žalobkyně o nesprávném posouzení jejího jednání, týkajícího se prezentace či výkonu její znalecké činnosti, jde o podklady, které mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí. To také s přihlédnutím k tomu, že žalovaný ne zcela srozumitelně ve svém vyjádření k žalobě zmiňuje, že není relevantní, zda znalecký posudek připravovala fyzická osoba či nikoliv, přestože žalobkyně ustáleně v řízení tvrdí, že znalec – jediný společník žalobkyně znalecký posudek vypracovával sám, nikoliv, že by je připravoval pro žalobkyni. Žalovaný také uvedl, že faktický výkon znalecké činnosti je patrný ze printscreenů webových stránek, které však nezařazením do správního spisu v úplnosti důkazně nezhodnotil. Těžkost této vady řízení soud podtrhuje tím, že žalovaný k ní při ústním jednání neposkytl žádné vysvětlení.
38. Soud však shledal i další těžkou vadu, ke které musel přihlédnout v oblasti správního trestání i z úřední povinnosti. Jde o nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí spočívající v jednom ze znaků přestupku, které vymezují *určitost skutku*, a to v časovém období jeho spáchání. Vymezení doby jednání, které bylo žalobkyni kladeno za vinu, je jednak datově nesrozumitelné, jednak nemá oporu v podkladech řízení.
39. Předně příkaz ze dne 24. 11. 2020 vymezuje období protiprávní činnosti žalobkyně od 1. 7. 2017 do 29. 9. 2020, prvostupňové rozhodnutí ve výroku vymezuje období spáchání přestupku od 1. 7. 2017 do 9. 12. 2020 stejně jako napadené rozhodnutí. V příkazu je nadto vysvětleno, že mezní datum ke dni 1. 7. 2017 je počítáno ode dne nabytí účinnosti zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ačkoliv předmětem skutku je konkrétní jednání žalobkyně. V prvostupňovém rozhodnutí je tak období protiprávního

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

jednání žalobkyně nepřezkoumatelně rozšířeno od 1. 7. 2017 až do 9. 12. 2020 nesrozumitelně v rozporu s příkazem, jednak bez náležitého odůvodnění.

40. Z napadených rozhodnutí správních orgánů navíc nelze zjistit, o jaké podklady tyto orgány opřely délku (dle nich trvajícího) přestupku žalobkyně od 1. 7. 2017, když z printscreenů webových stránek, které jsou obsahem správního spisu, a nadto nikoliv ze všech, které měly být zařazeny do spisu, nelze toto datum zjistit ani dovodit.
41. Na základě uvedeného Městský soud v Praze podle § 78 odst. 1 zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení, spočívající v tom, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí nemá oporu ve správním spise (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a také pro nepřezkoumatelnost, spočívající v nesrozumitelnosti v časovém vymezení skutku, za který byla žalobkyně vedena k odpovědnosti za přestupek (76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.).
42. V dalším řízení žalovaný odstraní soudem vytknuté vady a v případě, že skutečně existuje odlišná správní praxe, namítaná žalobkyní při jednání, bude na místě, aby se věci žalobkyně zabýval i ve srovnání s takovou praxí.
43. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož žalobkyně byla ve věci úspěšná, soud jí přiznal proti žalovanému náhradu nákladů řízení.
44. Náklady řízení tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč a náklady právního zastoupení. Náklady právního zastoupení tvoří odměna zástupkyni žalobkyně za 4 úkony právní služby před soudem (převzetí věci, žaloba, replika k vyjádření žalovaného, účast na ústním jednání) po 3 100 Kč a 4x paušál 300 Kč dle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a § 13 odst. 3 téže vyhlášky s připočtením částky DPH ve výši 2 856 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty z částky 13 600 Kč, kterou je advokátka povinna z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobkyni v tomto řízení vznikly, činí tedy 16 456 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 19. června 2024

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.